

Agenda

Bidden met de broeders van Taizé

De Europese ontmoeting van Taizé ligt achter ons. Het was een geweldige ervaring! De broeders blijven nog een paar weken in Nederland. Je kunt nog steeds met ze bidden in de Paradijkerk, Nieuwe Binnenweg 25 in Rotterdam, dagelijks om 17.30 u. en op zaterdag om 16.00 u. De laatste gebedsviering met de broeders is op 16 januari op een andere locatie en een andere tijd: Laurenskerk, Grotekerkplein 27 in Rotterdam om 14.00 u.

WJD Madrid: inschrijving is gestart

De inschrijving voor de reis van het bisdom Rotterdam naar de Wereldjongerendagen in Madrid is geopend. Op de site 'www.vamosamadrid.nl' staat een directe link naar het online inschrijfformulier van de VNB Nationale Bedevaarten. Je kunt je tot 15 mei 2011 inschrijven.

WJD voorbereidingsavonden voor alle ingeschreven deelnemers

In 2011 zijn er drie bijeenkomsten met een thema gepland om je voor te bereiden op de WJD en om alvast kennis te maken in elkaar.
6 februari in Den Haag: Spanje en het katholieke geloof in Spanje toen en nu.
13 maart in Gouda: Kennismaking met het thema van de WJD
29 mei in Rotterdam: Pelgrimeren, wat is dat en ben jij een pelgrim?
Locatie en tijd worden nog bekendgemaakt.

WJD Madrid: voorbereidingsweekend bij zusters Clarissen

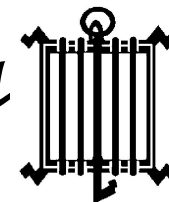
De zusters Clarissen in Nijmegen organiseren van vrijdag 11 februari (18.00 u.) tot zondag 13 februari (14.00 u.) een kloosterweekend met als thema: 'Wat wilt Gij dat ik doe?' voor WJD-gangers en belangstellenden van 18 tot 30 jaar. Kosten: €50,-
Locatie: Clarissenklooster de Bron, Waterstraat 141 in Nijmegen.
Aanmelden bij mariannevanhaastrecht@hetnet.nl; info www.vamosamadrid.nl

WJD Madrid: op de fiets!

Ben je jong, sportief en zoek je een uitdaging? Fiets mee naar de WJD in Madrid: (bijna) drie weken fietsen, ± 120 km per dag. Pastoor Winfried Kuipers en diaken Dick Vrijburg organiseren de reis naar Madrid op de fiets voor jongeren uit het bisdom Rotterdam.
Voor info: <http://vangoudanaarmadrid.webklik.nl> of neem contact op met Dick Vrijburg, tel. 06-55142473, email dick.vrijburg@hetnet.nl.

Rond Zending is een uitgave van het Bisdom Rotterdam onder verantwoordelijkheid van het jongerenpastoraat en verschijnt maandelijks. Abonnementen: pastoraledienstverlening@bisdomrotterdam.nl
Redactie: D. v.d. Akker, T. Kuipers, L. Stalmeier, M. Zahn

RondZending

Brief aan jongeren Bisdom Rotterdam
Januari 2011 5de jaargang nr. 10

Het Nieuwe jaar; weer goede voornemens?

Zo vlak na de jaarwisseling is het tijd voor de eerste Rondzending van 2011. Allereerst wil ik iedereen een gelukkig Nieuwjaar wensen en dat al jullie goede wensen voor het nieuwe jaar uit mogen komen. Hebben jullie eigenlijk goede voornemens?

De eerste weken van het nieuwe jaar staan voor veel mensen altijd voor een deel in het teken van de goede voornemens. Een aantal cliché voornemens zijn: proberen af te vallen, minder te roken of zelfs te stoppen met roken, meer tijd maken voor je familie, nog beter je best doen op school, enzovoort. Natuurlijk zijn er ook hordes mensen die vinden dat goede voornemens overbodig zijn. "We hebben het twee weken over die goede voornemens en dan zijn we ze allemaal weer vergeten, wat heb je dan aan goede voorne-

mens als je ze toch vergeet?" Ik denk dan ook dat goede voornemens voortkomen uit een bepaald verlangen. Een goed voornemen werkt pas echt als het iets is dat je zelf ten diepste

...dat je zelf ten diepste wilt bereiken.

wilt bereiken. Maar hoe kom je er nu achter wat je diepste verlangens zijn? Ik zou zeggen dat je in stilte jezelf moet tegenkomen. Heel toepasselijk is het om in dit verband Taizé in Rotterdam te noemen. Al heb ik zelf niet deelgenomen aan dit evenement, ik weet zeker dat veel deelnemers zichzelf allerlei beloften hebben gedaan in de zin van 'als ik weer thuiskom dan...'. Dat heeft vast en zeker te maken met de stilte die een Taizé viering kenmerkt. Je komt

jezelf tegen en denkt na over je leven. Moet ik doorgaan op de manier waarop ik altijd doorga? Je stelt jezelf vragen om erachter te komen, wat nu precies dat diepe verlangen inhoudt. Behalve de stilte, helpt een 'magische' grens ook om weer dapper opnieuw te beginnen. Daarom hebben

Wat zijn jouw diepste verlangens?

we het vlak voor de jaarwisseling altijd over onze goede voornemens, zodat we daar in het nieuwe jaar mee aan de slag kunnen. Toch denk ik dat die tweede aanleiding voor een goed voornemen minder goed werkt dan stilte. In de stilte kun je direct geconfronteerd worden met je eigen bestaan. Als alleen het nieuwe jaar geldt als een reden of motivatie om iets te veranderen, word je als het ware in een soort keurslijf geperst. Het is niet iets dat uit jezelf

komt, maar het is iets dat je van buitenaf wordt opgelegd. Iemand van buiten vraagt je: 'wat zijn je goede voornemens?' Jij antwoordt: 'Hmm, moeilijke vraag, even nadenken hoor...' Pas als iemand het je vraagt, denk je er over na. Dit soort voornemens ben je na 2 dagen alweer vergeten, omdat het je klaarblijkelijk niet eens bezighoudt. Echter in gesprek met jezelf kom je erachter wat jouw diepste verlangens zijn. Er komt nu een vraag bij mij op: is dat gesprek met jezelf ook een gesprek met God? Gaan gesprekken met God ook over je diepste verlangens?

Thomas Kuipers

Theresia van Lisieux (+ 1897; feest 1 oktober)

Theresia was een vrouw van grote verlangens. Op haar veertiende wou ze al karmelietes worden. Omdat ze zestien moest zijn, probeerde ze eerst bij haar bisschop en vervolgens bij de paus zelf haar zin door te drijven. Het lukte half. Op haar vijftiende mocht ze intreden. Maar tegen het einde van haar leven – ze was pas vierentwintig, maar leed aan de toen ongeneeslijke ziekte tuberculose – moest ze bekennen dat ze met al haar goede wil, met haar grote en wereldwijde verlangens en met alle liefde die in haar was, eigenlijk geen stap dichterbij haar ideaal was gekomen. Toch maakte haar dat niet ongelukkig. Integendeel, het bevestigde haar juist dat zij op de goede weg was. Ze schrijft in de vorm van een gebed tot Jezus: "Ondanks mijn geringe kwaliteiten zou ik net als de profeten en leraren apostel willen wezen. Mijn liefste, ik zou heel de wereld willen bewandelen om overal Uw evangelie te brengen, Uw kruis te planten. Ik zou missionaris willen wezen, niet zo maar eventjes voor een paar jaar, maar van het begin tot het eind van de wereld! Martelaar wil ik zijn. (Als ze reeds enige weken ziek op bed ligt, schrijft ze niet zonder zelfspot: "Ik die martelaar wilde zijn, zal gewoon in bed sterven!")"

In het twaalfde hoofdstuk van Paulus' eerste Korintiërsbrief leest ze dat ieder lid van de kerk een eigen taak heeft, net zoals ieder lichaamsdeel. Het oog kan niet tegen het oor zeggen: "Ik heb je niet nodig." Alles heeft zijn plaats en samen vormen ze het ene lichaam. "Maar", schrijft Theresia, "ik wil juist wel alles tegelijk zijn." Het antwoord op haar moeilijkheid vond ze in het vervolg van Paulus' brief. Hij schrijft dat alles bijeengehouden wordt door de liefde. "Want zonder de liefde zou geen apostel nog het evangelie verkondigen, geen martelaar zou nog zijn leven geven enz." Dat wilde ze zijn: de liefde die vanuit het hart alle ledematen doorstroomt.

Ze schrijft aan haar overste: "*U weet: ik heb altijd een groot heilige willen worden.*" (Er was eens een pater jezuïet geweest die haar tot bescheidenheid had gemaand: "*U hebt uw handen al vol aan uw dagelijkse zonden. Probeer u maar liever elke dag een stapje verder te komen in plaats van die opgeblazen, hoogmoedige verlangens.*" Die pater was vast de woorden van zijn eigen vader Ignatius van Loyola vergeten: "Als het op verlangens aankomt, meen ik, dat de grootste heilige mij niet overtreffen kan." Theresia had verbaasd gerea-

geerd: "Maar pater, die verlangens zijn volgens mij helemaal niet hoogmoedig..."). *Maar als ik mezelf met de grote heiligen vergeleek, zag ik een even groot verschil als tussen een berg met zijn top in de wolken en een zandkorreltje dat onder de voeten van de voorbijgangers verborgen gaat. Maar dat ontmoedigde me niet. Ik dacht: 'Hoe klein ik ook ben, God heeft me die grote verlangens ingegeven. Groter worden blijkt niet te lukken. Ik moet mezelf dus nemen, zoals ik ben, mét al mijn tekortkomingen en onvolmaaktheden, en zó heilig worden. Er moet een kleine weg naar de hemel te vinden zijn. Recht toe, recht aan, en helemaal nieuw.'*

Je hebt tegenwoordig in de huizen van rijke mensen een lift in plaats van een trap. Zo wil ik de lift naar God vinden. Ik ben te klein om de lastige trap naar de volmaaktheid te kunnen beklimmen. Dus ben ik in de Heilige Schrift op zoek gegaan en vond in het boek Spreuken (09,04): 'Wie nergens van weet, kan het beste hierheen komen.' Dat heb ik gedaan. En ik was benieuwd, wat God met zo'n klein iemand zou doen. Ik zocht verder en vond bij Jesaja (66,13): 'Zoals een moeder haar kind op de arm neemt en troost, zo zal Ik u troosten.'

De overgave van een kind dat bemind wordt: dat is Theresia's weg. Welbeschouwd hoef je als mens zelf niets te doen dan te verlangen en lief te hebben en het initiatief aan God over te laten. Absoluut vertrouwen. De kleine weg van de kleine Theresia.

De afbeelding toont een houten beeld waarin De Kleine Weg van Theresia is afgebeeld. God de Vader die mij als kleine mens optilt. Aan zijn voeten het ouderlijk huis van Theresia. Tegelijk een verwijzing naar zo'n modern lift je veel sneller naar je doel brengt dan de ouderwetse trap... De lift van Gods armen waarin je laat opnemen.

